

Žaloba podaná dne 4. března 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-124/13)

(2013/C 164/33)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: G. Palmieri a P. Gentili, avvocati dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/125/12 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 110 pracovních míst asistentů platové třídy AST3 v oblasti audit, finance/účetnictví a hospodářství/statistika;

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/126/12 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 78 pracovních míst asistentů platové třídy AST3 v oblasti biologie, věda o živé přírodě a zdravotní věda, chemie, fyzika a nauka o materiích, jaderný výzkum, stavební a strojírenské inženýrství a elektrotechnické a elektronické inženýrství;

— zrušil oznámení obecného výběrového řízení EPSO/AST/248/13 za účelem vytvoření seznamu kandidátů vhodných k přijetí na volných 29 pracovních míst úředníků platové třídy AD6 v oblastech bezpečnost budov a stavební inženýrství pro techniku budov;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z porušení článků 263, 264 a 266 SFEU

— Žalobkyně uvádí, že Komise nedodržela překážku věci pravomocně rozsoudené rozsudkem ve věci C-566/10 P, kterým bylo rozhodnuto, že v případě oznámení Evropské unie o výběrových řízeních je v rozporu s právem omezit jazyky, které mohou uchazeči uvést jako jejich druhý jazyk, jen na angličtinu, francouzštinu a němčinu

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení článků 342 SFEU, článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství

— V této souvislosti žalobkyně tvrdí, že omezením počtu jazyků, které je možné použít jako druhý jazyk uchazečů v rámci výběrových řízení Evropské unie, Komise v praxi zavedla nové pravidlo týkající se jazyků orgánů, čímž zasáhla do výlučné pravomoci Rady v této oblasti.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení článků 12 ES a 18 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Unie, čl. 6 odst. 3 SEU, čl. 1 odst. 2 a 3 přílohy III služebního řádu úředníků, článků 1 a 6 nařízení 1/58, čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 odst. 2 a čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků

— Podle žalobkyně je omezení jazykového režimu, které ukládá Komise, diskriminační, protože výše citovaná právní ustanovení zakazují uložit občanům Unie a úředníkům orgánů jazyková omezení, která nejsou obecně a objektivně stanovena jednacími řády orgánů uvedených v článku 6 nařízení č. 1/58 a která nebyla dosud přijata a zakazují zavedení takových omezení, pokud pro to neexistuje zvláštní a odůvodněný zájem služby.

4) Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 6 odst. 3 SEU v rozsahu, v němž zakotvuje zásadu ochrany legitimního očekávání jako základní právo vyplývající z ústavních tradic společných pro členské státy

— Podle žalobkyně Komise porušila očekávání občanů, pokud jde o výběr druhého jazyka ze kteréhokoliv jazyka Unie, jak to bylo možné až do roku 2007 a jak to Soudní dvůr potvrdil ve svém pravomocném rozsudku C-566/10 P.

5) Pátý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci a porušení podstatných norem vlastních povaze a účelu oznámení výběrového řízení (zejména čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 28 písm. f) a čl. 27 odst. 2, čl. 34 odst. 3 a čl. 45 odst. 1 služebního řádu), jakož i zásady proporcionality.

— Podle žalobkyně Komise preventivním a obecným omezením jazyků, které je možné si zvolit jako druhý jazyk, na tři jazyky, předčasně přistoupila ve fázi oznámení a podmíněk přijetí k ověřování jazykových znalostí uchazečů, které se má uskutečnit až v rámci výběrového řízení. Z toho vyplývá, že jazykové znalosti se stali rozhodujícími v porovnání s odbornými znalostmi.

6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení článků 18 a 24 odst. 4 SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článku 2 nařízení 1/58 a čl.1d odst. 1 a 6 služebního řádu.

— Žalobkyně tvrdí v tomto bodě, že stanovením podmínky, že žádosti o účast musí být povinně zaslané v angličtině, francouzštině nebo v němčině a že EPSO v témže jazyce zašle uchazečům oznámení o průběhu výběrového řízení, bylo porušeno právo občanů Unie komunikovat ve svém vlastním jazyce s orgány a došlo k další diskriminaci osob, které dostatečně neovládají tyto tři jazyky.

7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení čl. 296 odst. 2 SFEU (nedostatek odůvodnění), jakož i zásady proporcionality se zkrácením skutkových okolností

— Podle žalobkyně Komise odůvodnila toto omezení na tři jazyky tím, že uvedla, že osoby přijaté na základě nových výběrových řízení by měly být okamžitě schopné komunikovat v rámci orgánů. Toto odůvodnění zkracuje skutkové okolnosti, protože se nezdá, že tyto tři jazyky by měly být nejvíc používané v komunikaci mezi jednotlivými jazykovými skupinami v rámci orgánů; toto odůvodnění je navíc nepřiměřené v porovnání s omezením základního práva, jako je právo na zákaz jazykové diskriminace. K zajištění rychlé komunikace v rámci orgánů existují totiž méně omezující opatření.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. března 2013 Evropskou komisí proti rozsudku vydanému dne 15. ledna 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-27/11, BO v. Komise

(Věc T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupce: J. Currall a D. Martin, zmocněnci)

Další účastník: BO (Ammán, Jordánsko)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 15. ledna 2013 ve věci F-27/11, BO v. Komise;

— zamítl žalobu podanou BO ve věci F-27/11 a uložil mu náhradu nákladů řízení uvedeného řízení;

— rozhodl, že účastníci ponесou vlastní náklady řízení vynaložené v tomto stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka jeden důvod kasačního opravného prostředku, který se zakládá na porušení článku 19 společných předpisů pro zdravotní pojištění úředníků Evropské unie a bodu 2.5 kapitoly 12 s názvem „Cestovní náhrady“ hlavy II rozhodnutí Komise ze dne 2. července 2007, kterým se stanoví obecná prováděcí opatření pro úhradu léčebných výloh, jelikož SVS podle ní nezohlednil, že náhrada cestovních výdajů upravená v tomto druhém ustanovení je striktně vyloučena.

Žaloba podaná dne 28. března 2013 — Moallem Insurance v. Rada

(Věc T-182/13)

(2013/C 164/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Moallem Insurance Co. (Teherán, Írán) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

— zrušil bod 18 přílohy rozhodnutí Rady 2012/829/SZBP ze dne 21. prosince 2012, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 71),

— zrušil bod 18 přílohy prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1264/2012 ze dne 21. prosince 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 356, s. 55),